

toliko dalje živi, kolikor manj ga človek s hudo, premočno pijačo ne poliva, kolikor manj je jezi in razuzdanosti podveržen. Človek po navadi dalje živi, ki je bolj merzle kot preognjene kervi.

Ogenj je ena naj večjih dobrot božjih. Pri njem kuhamo živež, topimo železo, srebro in zlato, nam daje luč po noči in toploto po zimi. Nam pa tudi premoženje v pepel spremeni, ako ga skerbno ne varujemo, in ognja varnih pohištev ne napravimo. Vsak tedaj, ki si hoče hišo postaviti, naj si priterga, kjer koli je moč, da bo le hiša zidana, z opeko (cegлом) pokrita, in dimnike izpod strehe izpeljane imela. Lesene, s slamo pokrite hiše brez dimnikov, ali le s takimi, ki so pod streho napeljani, so zastonj ognja kaj nevarne.

Kako lesica rake lovi.

Lesica je lakomna na rake. Da jih pa dobi, zvito ravna. Vsede se tik vode, kjer rake čuti, in spusti globoko v vodo svoj rep. Raki, ki prilezejo, se lahko poprijemljejo, ker mislijo kaj hrane dobiti. S čim (kakor hitro) lesica to začuti, naglo rep iz vode potegne in, se masti z revnimi raki.

Kako lesica čebelam med otemlje.

Tudi se rada lesica nad med spravi. Če v lozi (hosti) na kakem drevesu čebele zapazi, se bliža luknji, iz katere in v katero letajo, ritoma. Čebele jo napadejo, in se na njen rep in kožo posedejo. Kedar misli, da se jih je dosti nabralo, naglo na tla hiti, in se valja po zemlji in bije z repom ob tla, dokler vse zmečka in tako pomori. Enako ravnanje ponavlja, da vse čebele na svoj rep privabi in osmert. Nato se meda polasti, ki ga zdaj lahko dobi.

Mlado leto na Koroško-slovenskem.

Koroški Slovenci imajo to navado: Na mlado leto,

kedar ljudje iz cerkve pridejo, in hočejo v hišo stopiti, se prisloni tisti, ki je doma za varha ostal, znotraj na vrata, rekoč: Rešite se novega leta, rešite se novega leta!

Ako hoče pred vrati stoječi v hišo priti, mora kaj kratkočasnega povedati, kar mu ravno na misel pride. Ponavadno se vsaki že na potu za to pripravi. Tako je vsaj na Zili. (Kolo 1842.)

Očenaš po slovensko, ilirsko in rusovsko.

<i>Po slovensko.</i>	<i>Po ilirsko.</i>	<i>Po rusovsko.</i>
Oče naš, kateri si v nebesih.	Otče nas, koji jesi na nebesih.	Otče naš, iže jesi na nebesih.
Posvečeno bodi tvoje ime.	Sveti se ime tvoje.	Da svetise ime tvoje.
Pridi k nam tvoje kraljestvo.	Pridi kraljestvo tvoje.	Da pridet zarstvije tvoje.
Zgodi se tvoja volja, kakor v nebesih, tako na zemlji.	Budi volja tvoja, kako na nebu, tako i na zemlji.	Da budet volja tvoja, jako na nebesi, i na zemli.
Daj nam danes naš vsakdanji kruh.	Kruh vsakdanji daj nam danas.	Hlěb naš nasuščij dažd nam dnes.
Odpusti nam naše dolge.	I odpusti nam duge naše.	I ostavi nam dolge naše.
Kakor tudi mi odpušamo našim dolžnikom.	Kako i mi odpustimo dužnikom našim.	Jako i mi ostavljam dolžnikom našim.
Ne vpelji nas v skušnjavo.	Ne uvedi nas u napast.	I ne vvedi nas v iskušenje.
Temuč nas reši vsega hudega. Amen.	Nego izbavi nas iza zla. Amen.	No izbavi nas ot lukavago. Amen.

Kratkočasnica.

Neki hlapec je svojega za smert bolnega gospodarja, vedno s prošnjo nadlegoval, da bi se v svojej zadnjaj volji tudi njega spomnil. Bolnik se tega že naveliča in reče: Se bodem že tudi tebe spomnil, le tiho bodi. Kmalo potem da gospodar svojo zadnjo voljo spisati in vmerje. Hlapec komaj čaka, da bi zadnjo voljo njegovega mert-